

Θέκλι Καρλαύτη
theklikar@gmail.com

Λίμα
Περού

Κυρίες και κύριοι σύνεδροι, καλησπέρα σας. Σας φέρνω το χαιρετισμό των Ελλήνων της Λίμας του Περού, όπου υπηρετώ. Τη χώρα των Ίνκας, που τα αρχαιολογικά της ευρήματα, καταδεικνύουν την άμεση σχέση των Ελλήνων με την περιοχή.

Η παρουσία των Ελλήνων, σύμφωνα με τον Πλούταρχο και άλλους συγγραφείς, υπήρξε από παλαιότατων χρόνων. Πλήθος λέξεων, τοπωνυμίων, αμφορέων, χτισμάτων, μεγαλιθικών κατασκευών, βραχογραφιών που ακολουθούν την πυθαγόρεια

μαθηματική αρμονία, μαρτυρούν την παρουσία Ελλήνων. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει πως το μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας, το Μάτσου Πίτσου – η πόλη των Θεών - δεν έχει πολλές ομοιότητες με τις Μυκίνες και με την Τίρυνθα;

Η ελληνική κοινότητα δεν είναι μεγάλη. Επισήμως δεν ξεπερνά τις 100 οικογένειες, αλλά ανεπίσημως πρέπει να είναι πολλοί περισσότερες, διάσπαρτες σε όλη τη Λίμα, που αριθμεί κοντά στα 10.000.000 κατοίκους. Οι αμιγώς ελληνικές οικογένειες είναι πολύ λίγες. Όλες οι υπόλοιπες οικογένειες είναι από μεικτούς γάμους. Σε αυτές συνήθως ο πατέρας είναι ελληνικής καταγωγής.

Κτίριο ελληνικής κοινότητας δεν υπάρχει. Έτσι είμαστε υποχρεωμένοι εξαιτίας των συνθηκών, να κάνουμε τα μαθήματά μας σε ένα σχολείο στην περιοχή του Monterrico. Είμαστε πολύ τυχεροί που μας έχει παραχωρηθεί από την ιδιοκτήτρια του σχολείου, την κυρία Μπέρτα Αρεγιάνο ντε Δρούγας και από τον Έλληνα σύζυγό της κύριο Νίκο Δρούγα, αυτή η αίθουσα για να γίνονται τα μαθήματα εκεί τα τελευταία πέντε χρόνια. Δίχως την ευγενική τους αυτή προσφορά, δε θα είχαμε στέγη. Τους είμαστε πραγματικά ευγνώμονες. Επίσης οφείλουμε να ευχαριστήσουμε και το υπόλοιπο προσωπικό του σχολείου, που μας έχει αγκαλιάσει με τόση θερμότητα. Από άποψη εγκαταστάσεων και ασφάλειας, είναι η ιδανικότερη λύση, υπό τις παρούσες συνθήκες.

Μας παραχωρείται αυτή η αίθουσα, για να γίνονται τα μαθήματα, τρεις φορές τη βδομάδα. Είναι μια αίθουσα που χρησιμοποιείται και από το σχολείο, για να γίνονται κάποια μαθήματα στη διάρκεια της λειτουργίας του, καθώς και για κάποιες άλλες απογευματινές δραστηριότητες. Όπως καταλαβαίνετε, δεν υπάρχει δυνατότητα η αίθουσα αυτή να παραμένει έτοιμη, αποκλειστικά και μόνο για τα μαθήματα των Ελλήνων και για το λόγο αυτό, πρέπει να διαμορφώνεται κάθε φορά, για να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της διδασκαλίας.

Αυτή τη στιγμή ο μόνος χώρος που διδάσκεται η νεοελληνική γλώσσα σε όλη τη Λίμα, η οποία έχει περίπου είκοσι ένα πανεπιστήμια και από αυτά μόνο δύο είναι κρατικά, είναι αυτή η αίθουσα. Σε ελάχιστα από αυτά τα πανεπιστήμια διδάσκεται η αρχαία ελληνική.

Έχουμε πέντε ομάδες μαθητών. Δύο τμήματα ανηλίκων: παιδιών και εφήβων και τρία τμήματα ενηλίκων: αρχαίων, μεσαίων και προχωρημένων. Ο αριθμός δεν είναι μεγάλος. Πρέπει επίσης να τονίσω πως τα τελευταία δυο χρόνια, εκφράστηκε ενδιαφέρον και παρακολουθούν τα μαθήματα και Περουβιανοί πολίτες.

Μεγάλη προθυμία και διάθεση, για την εκμάθηση των ελληνικών δεν υπάρχει, από την πλευρά της ομογένειας. Με διάφορες προφάσεις, ορισμένοι γονείς, εμφανίζονται απρόθυμοι να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Μακάρι τα πράγματα να ήταν διαφορετικά, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είναι αλήθεια πως στην αρχή εγγράφεται μεγάλος αριθμός μαθητών, αλλά κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους και ιδίως μετά από τις δεκαπενθήμερες διακοπές του Ιουλίου,

παρατηρείται μείωση. Αλλά και από τα παιδιά που έρχονται, η παρουσία κάποιες φορές είναι ελλιπής. Έτσι και το επίπεδο της επίδοσής τους δεν είναι το επιθυμητό.

Θέλω να σημειώσω ότι μεγαλύτερο ενδιαφέρον για εκμάθηση των ελληνικών, παρατηρείται από πλευράς Περουβιανών. Αναφέρομαι σε ανθρώπους που έχουν άμεσα ή έμμεσα σχέση με την Ελλάδα. Κάποιοι από αυτούς παρακολουθούν τα μαθήματα, γιατί θαυμάζουν την ιστορία και τον πολιτισμό μας και γιατί πιστεύουν πως με τον τρόπο αυτό, θα'ρθουν πιο κοντά σε αυτό που τόσο αγαπούν και που για κάποιους απ' αυτούς είναι ένα άπιαστο όνειρο να επισκεφτούν. Από την πλευρά τους υπάρχει μεγάλη διάθεση να μάθουν, όσο το δυνατόν περισσότερα. Να έρθουν σε επαφή με οτιδήποτε το ελληνικό.

Η μη ύπαρξη δικού μας κτιρίου, οφείλω να ομολογήσω πως είναι μια τροχοπέδη, και πιστεύω πως θα'πρεπε να είναι η βασική προτεραιότητα του νέου προεδρείου, γιατί πρέπει να σας πω πως τον τελευταίο χρόνο, δεν υπάρχει προεδρείο στην ελληνική κοινότητα. Η κοινότητά μας είναι ακέφαλη, με ό,τι σημαίνει αυτό και απύσχα από τα δρώμενα.

Υπάρχει βασική έλλειψη εποπτικών μέσων και υλικού, ενώ κάποια πράγματα που υπάρχουν, όπως παραδείγματος χάρη βιβλία, είναι κλεισμένα σε κουτιά και δεν αξιοποιούνται, λόγω έλλειψης κατάλληλου χώρου. Σίγουρα θα ήταν τα πράγματα πολύ διαφορετικά, αν υπήρχε το δικό μας κτίριο με μια οργανωμένη βιβλιοθήκη, στην οποία θα είχαν πρόσβαση όλοι ανεξαιρέτως και από την οποία θα μπορούσαν να δανειστούν βιβλία.

Υπάρχει επίσης έλλειψη βίντεο. Δεν είναι δυνατόν να ζητάμε από κάποιους μαθητές να μας φέρουν τον προσωπικό τους ηλεκτρονικό υπολογιστή για να παρακολουθήσουμε κάποια DVD.

Μόνο σε δική μας αίθουσα, θα ήταν δυνατό να είναι εγκαταστημένος ηλεκτρονικός υπολογιστής, έτσι ώστε να υπάρχει, ανά πάσα στιγμή σύνδεση με το Διαδίκτυο και να παρέχεται η δυνατότητα ακόμα και τηλεδιάσκεψης και σύνδεσή μας ταυτόχρονα με αντίστοιχες σχολικές μονάδες της Λατινικής Αμερικής, στις οποίες διδάσκεται η ελληνική γλώσσα. Με τη μητέρα-πατρίδα είναι κάπως δύσκολο να γίνει κάτι τέτοιο, γιατί έχουμε αρκετές ώρες διαφορά.

Επίσης θα υπήρχε η δυνατότητα, κατά καιρούς να γίνονται διάφορες εκδηλώσεις, ομιλίες, συζητήσεις καθώς και προβολές ταινιών.

Θα ήταν δηλαδή με όλη τη σημασία της λέξεως το στέκι μας, ο τόπος συνάντησής μας, ο χώρος που θα κρατάμε άσβεστη τη φλόγα του ελληνισμού.

Το ότι θεσμοθετήθηκε, από το ελληνικό κράτος θέση Συμβούλου εκπαίδευσης υπεύθυνου για τα σχολεία της Νότιας Αμερικής, ο οποίος γνωρίζει και την εδώ πραγματικότητα και τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν, είναι ένα πολύ θετικό βήμα. Διαμέσου αυτού αποκτάμε κι εμείς, οι αποσπασμένοι εκπαιδευτικοί, φωνή στο Υπουργείο Παιδείας και δεν αισθανόμαστε πως είμαστε παρατημένοι στη μοίρα μας.

Επίσης το ότι γίνεται αυτό το Συνέδριο είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα. Θέλω να πιστεύω πως δε θα είναι το πρώτο και τελευταίο συνέδριο που γίνεται και πως μετά την ανταλλαγή απόψεων, θα βγουν πολλά και χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία θα βοηθήσουν να βελτιωθούν κάποια πράγματα.

Τα προγράμματα που διοργανώνει κάθε χρόνο το ελληνικό κράτος για αποστολή παιδιών στις παιδικές κατασκηνώσεις βοηθούν τα παιδιά. Μακάρι όμως να μην υπήρχαν αυτοί οι περιορισμοί (όπως π.χ. του ορίου ηλικίας)

Όλα αυτά είναι πρωτοβουλίες, οι οποίες είναι καλοδεχούμενες.

Καμιά φορά, δε φτάνει μόνο να θέλουμε κάτι, αλλά και να μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε. Η διάθεση υπάρχει, αλλά λείπουν το πρόσφορο έδαφος και οι κατάλληλες συνθήκες

Τίποτα δεν μπορεί όμως να προχωρήσει, αν στηρίζεται στις φιλότιμες προσπάθειες δυο ή τριών μόνο ανθρώπων. Πρέπει πολλοί περισσότεροι να ενδιαφερθούμε και να

προσφέρουμε εθελοντικά. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι. Το οφείλουμε πρώτα από όλα στους ίδιους και μετά στις επόμενες γενιές.

Η νεολαία δεν είναι μόνο το παρόν, είναι και το μέλλον και εξαρτάται από τους φορείς που ασχολούνται με τον απόδημο ελληνισμό, ο βαθμός που θα μεταφνεύσουμε το ενδιαφέρον και την αγάπη για τα κοινά και την Ελλάδα.

Θέλω να πιστεύω πως σύντομα θα δοθεί λύση στο θέμα της μη ύπαρξης προεδρείου στην κοινότητα, γιατί πιστεύω πως αυτό θα δρομολογήσει τις εξελίξεις ως αναφορά την εξεύρεση ενός κτιρίου, που θα χρησιμοποιείται για τις ανάγκες της σχολικής μονάδας.

Το να ιδρυθεί ελληνικό σχολείο στη Λίμα, στα πρότυπα κάποιων άλλων χωρών της Λατινικής Αμερικής δεν είναι εφικτό, γιατί είναι πολύ λίγο το ελληνικό στοιχείο, σε σχέση με τις χώρες αυτές.

Μια καλή ωστόσο λύση, αφού υπάρχει και ενδιαφέρον, θα'ταν η ίδρυση ενός Κέντρου Ελληνικών Σπουδών, που θα λειτουργεί είτε μέσα σε κάποιο πανεπιστήμιο, (δημόσιο ή ιδιωτικό) είτε ανεξάρτητα.

Η διατήρηση και η ενίσχυση των δεσμών με την πατρίδα αποτελεί κύριο σημείο αναφοράς, τόσο σε συναισθηματικό όσο και σε πολιτιστικό επίπεδο. Γιατί σε τελική ανάλυση, σκοπός της εδώ αποστολής μας από το ελληνικό κράτος, δεν είναι η «προετοιμασία αυτών των παιδιών για πανελλήνιες εξετάσεις», αλλά κάτι άλλο, πολύ πιο σημαντικό, που είναι η σύνδεσή τους με τις ρίζες τους, η επαφή με τα ήθη, τα έθιμα και τις παραδόσεις της χώρας καταγωγής των γονιών τους, των παππούδων τους, την Ελλάδα.

Καλούμαστε επίσης να προσελκύσουμε τις υγιείς δυνάμεις της ελληνικής διασποράς, που μπορούν να λειτουργήσουν αποτελεσματικότερα ως γέφυρα επικοινωνίας της Ελλάδας με τις χώρες υποδοχής.

Ολοκληρώνοντας με αυτές τις σκέψεις και απόψεις, χαιρετίζω αυτό το συνέδριο και εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες σας.